Dosarul nr. 2-511/26
2-26003955-12-2-15012026

H O T Ă R Â R E
în numele Legii

12 iunie 2026 mun. Chișinău

Judecătorul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru, Tatiana Balan, examinând, unipersonal, în procedura cererilor cu valoare redusă, cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Tarîța împotriva Oxanei Luca cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată,

constată:

La data de 14 ianuarie 2026, Mihail Tarîța a depus cerere de chemare în judecată împotriva Oxanei Luca cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiuni reclamantul a indicat că, potrivit recipisei din 02 august 2022, a transmis pârâtei un împrumut în sumă de 70 000 de lei, iar aceasta s-a obligat să-i restituie suma împrumutată în termen de până la data de 02 august 2023.

A menționat că, deși au fost adresate nenumărate cereri verbale de a restitui suma împrumutată, pârâta se eschivează prin diferite metode de la convorbiri și evită sub orice pretext întâlnirile cu el.

A susținut că, în scopul soluționării pe cale amiabilă a litigiului, la data de 20 mai 2025, a înaintat pârâtei o pretenție, prin care a solicitat restituirea sumei împrumutate în termen de 7 zile din data recepționării acesteia, însă până în prezent, pârâta nu a achitat suma datorată.

A declarat că, încercările de a soluționa pe cale amiabilă litigiul apărut între părți, prin nenumăratele adresări, nu s-au soldat cu succes, motiv pentru care consideră că, pârâta urmează a fi obligată pe cale judiciară la restituirea sumei împrumutate.

A afirmat că, reieșind din faptul că, achitarea sumei împrumutate este o obligație pecuniară, pârâta urmează să achite dobânda de întârziere în mărime de 16972,41 lei.

Solicită admiterea acțiunii și încasarea de la pârâtă în beneficiul său a împrumutului în sumă de 70 000 de lei, a dobânzii de întârziere în sumă de 16 972,41 lei, a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei, a taxei de stat în sumă de 3 159,14 lei și a taxei de timbru în sumă de 200 de lei.

Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 16 ianuarie 2026 a fost acceptată spre examinare, în procedura cererilor cu valoare redusă, cererea de chemare în judecată depusă de către Mihail Tarîța.

La data de 26 martie 2026, Oxana Luca, reprezentată de către avocatul Elena Leanca, a depus referință, în care a indicat că, între părți există relații de rudenie apropiată, reclamantul fiind verișorul pârâtei, iar mama pârâtei fiind nașa de botez a acestuia. Aceste relații de familie au determinat pe parcursul timpului existența unor raporturi bazate pe încredere reciprocă, sprijin moral și material, specifice relațiilor familiale apropiate.

A menționat că, pe durata acestor relații, pârâta și familia acesteia au oferit reclamantului sprijin constant, atât sub aspect material, cât și moral. În mod concret, reclamantul a beneficiat de folosința gratuită a unui imobil, ce aparține familiei pârâtei, respectiv, casa mamei acesteia, fără a achita chirie sau alte cheltuieli aferente, situație care confirmă caracterul apropiat și bazat pe încredere al relațiilor dintre părți.

A susținut că, pârâta a contribuit la susținerea reclamantului în plan personal și profesional, acordându-i sprijin moral, implicare activă și susținere în diverse activități, inclusiv în dezvoltarea unor inițiative personale ale acestuia. Astfel, relațiile dintre părți au depășit cu mult cadrul unor simple raporturi juridice patrimoniale, fiind caracterizate printr-un sprijin reciproc specific relațiilor de familie.

A afirmat că, circumstanțele expuse demonstrează că, raporturile dintre părți nu pot fi analizate izolat ca un simplu raport de împrumut, ci trebuie examinate în contextul relațiilor familiale apropiate existente între acestea, precum și al sprijinului reciproc acordat de-a lungul timpului. Acest context este esențial pentru aprecierea corectă a situației de fapt și a naturii reale a raporturilor dintre părți.

A relevat că, pârâta contestă suma indicată dc reclamant în cererea de chemare în judecată, precum și în recipisa anexată, deoarece aceasta nu corespunde realității și nu reflectă o transmitere efectivă a mijloacelor bănești.

A notat că, aproximativ în anul 2019, între părți au existat anumite relații de natură financiară, însă acestea nu au avut caracterul și cuantumul pretins de reclamant în prezenta cauză. De asemenea, aceste raporturi s-au desfășurat în contextul relațiilor de rudenie apropiată și al sprijinului reciproc existent între părți, neavând natura unui raport juridic formal de împrumut în sensul susținut de reclamant.

A invocat că, pârâta contestă în mod expres că, ar fi primit suma de 70 000 lei, astfel cum este indicată în recipisa prezentată de reclamant. Reclamantul nu a prezentat probe concludente privind remiterea efectivă a acestei sume, respectiv, nu există dovezi privind transmiterea banilor, proveniența acestora, martori sau alte

înscrisuri care să confirme existența obligației pretinse. Or, în conformitate cu art.118 din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care își întemeiază pretențiile. În lipsa unor probe certe privind transmiterea sumei de 70 000 lei, pretențiile reclamantului sunt neîntemeiate și urmează a fi respinse.

A mai invocat că, pârâta contestă validitatea recipisei din 02 august 2022, invocată de reclamant, întrucât aceasta nu reflectă voința reală a pârâtei și a fost întocmită în condiții viciate.

A menționat că, la data de 02 august 2022, reclamantul s-a prezentat la domiciliul pârâtei, fiind însoțit de o altă persoană și a exercitat presiuni asupra acesteia pentru a semna un nou înscris. În acel moment, pârâta se afla într-o situație personală și materială dificilă, fiind într-o stare de vulnerabilitate, aspect cunoscut de reclamant, care a profitat de această situație. În aceste împrejurări, reclamantul a solicitat pârâtei întocmirea unei noi recipise, cu majorarea sumei la 70 000 lei, invocând în mod nejustificat trecerea timpului și pretinse majorări ale sumei.

A susținut că, nu a avut loc transmiterea efectivă a sumei indicate în recipisă, iar majorarea sumei nu a avut o justificare reală.

A afirmat că, pârâta a semnat înscrisul pentru a evita escaladarea conflictului, din rușine față de persoanele prezente la domiciliu și în baza relației de rudenie și încredere existente între părți, încredere de care reclamantul a profitat.

A declarat că, semnarea recipisei a avut loc și în contextul unei înțelegeri, potrivit căreia reclamantul urma să contribuie la îmbunătățirea gospodăriei pârâtei, circumstanță care a determinat pârâta să accepte întocmirea înscrisului, fără a exista o obligație reală în cuantumul indicat.

A notat că, în perioada în care reclamantul a locuit în acest imobil, starea gospodăriei s-a deteriorat semnificativ. În imobil s-a produs inclusiv un incendiu, fiind aprinsă o plapumă, fapt care a generat deteriorarea bunurilor și condiții improprii dc locuit. De asemenea, s-a constatat lipsa condițiilor elementare de trai, inclusiv deconectarea utilităților (energie electrică, apă, gaze), fapt ce a afectat grav starea gospodăriei. Aceste circumstanțe demonstrează că, pârâta a acordat reclamantului sprijin substanțial, inclusiv punerea la dispoziție a unui bun imobil, fără a percepe o contraprestație, iar ulterior a suportat consecințele deteriorării acestuia.

A invocat că, în aceste condiții, recipisa din 02 august 2022 nu reflectă voința reală a pârâtei, fiind afectată de viciu de consimțământ, determinat de

presiune psihologică și inducere în eroare, astfel încât aceasta nu poate constitui o probă veridică privind existența unei obligații în cuantumul de 70 000 lei.

A mai invocat că, pârâta nu este de acord nici cu pretenția reclamantului privind încasarea dobânzii de întârziere, întrucât aceasta este calculată dintr-o sumă nejustificată și nedovedită în mod corespunzător. Or, dobânda reprezintă o obligație accesorie care poate fi admisă doar în cazul existenței unei obligații principale certe, lichide și exigibile.

A comunicat că, în prezenta cauză, cuantumul pretins de reclamant este contestat, iar existența obligației principale nu a fost demonstrată prin probe concludente. În aceste condiții, nu poale fi admisă nici dobânda de întârziere, întrucât aceasta este calculată dintr-o sumă contestată și nedovedită.

Prin urmare, solicită respingerea pretenției privind încasarea dobânzii de întârziere ca fiind neîntemeiată, iar în cazul în care instanța va considera existența unei obligații, solicită recalcularea dobânzii exclusiv asupra unei sume dovedite, nu asupra celei pretinse de reclamant.

De asemenea, a solicitat ca cheltuielile de judecată să nu fie puse în sarcina pârâtei, având în vedere circumstanțele personale și materiale ale acesteia. Pârâta are la întreținere doi copii minori și se află într-o situație materială dificilă, suportarea cheltuielilor de judecată constituind o sarcină excesivă și disproporționată.

Solicită respingerea acțiunii în partea ce depășește suma de 50 000 lei ca fiind neîntemeiată, constatarea faptului că, suma real datorată, dacă instanța va reține existența obligației, nu depășește cuantumul de 50 000 lei, respingerea pretențiilor privind încasarea sumei de 70 000 lei și a dobânzii aferente acesteia și neîncasarea cheltuielilor de judecată în sarcina pârâtei, având în vedere situația materială și circumstanțele personale ale acesteia.

În conformitate cu art. 276^3 alin. (1) și (3) din Codul de procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. În termen de 30 de zile de la comunicarea cererii de chemare în judecată și a înscrisurilor anexate, inclusiv în cazul comunicării prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, pârâtul prezintă instanței judecătorești și reclamantului o referință, precum și copii de pe înscrisurile necesare.

În conformitate cu art. 276^4 alin. (1) și (2) din Codul de procedură civilă, instanța soluționează cauza și adoptă dispozitivul hotărârii într-un termen de cel mult 6 luni de la data depunerii cererii. Dacă, după ce i s-au comunicat cererea de chemare în judecată și înscrisurile anexate, pârâtul nu depune referință, soluționarea cererii se face în baza materialelor anexate la dosar.

Studiind materialele dosarului, judecătorul consideră acțiunea întemeiată și care urmează a fi admisă din următoarele motive.

În conformitate cu art. 117 alin. (1) din Codul de procedură civilă, probe în cauze civile sunt elementele de fapt, dobândite în modul prevăzut de lege, care servesc la constatarea circumstanțelor ce justifică pretențiile şi obiecțiile părților, precum şi altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

În conformitate cu art. 118 alin. (1) din Codul de procedură civilă, fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale.

În conformitate cu art. 130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblu şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Niciun fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Art. 240 alin. (1) din Codul de procedură civilă prevede că, la deliberarea hotărârii, instanța judecătorească apreciază probele, determină circumstanțele care au importanță pentru soluționarea cauzelor, care au fost sau nu stabilite, caracterul raportului juridic dintre părți, legea aplicabilă soluționării cauzei și admisibilitatea acțiunii.

În conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală şi întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Conform art. 9 alin. (1) din Codul civil, drepturile şi obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sunt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile.

Conform art. 10 alin. (1) din Codul civil, persoanele fizice şi juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile şi să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă până la proba contrară.

Conform art. 774 alin. (1) din Codul civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face.

Conform art. 776 din Codul civil, obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) şi din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 858 alin. (1) și (2) din Codul civil prevede că, temeiul executării rezidă în existența unei obligații. Obligația trebuie executată în modul corespunzător, cu bună-credință, la locul şi în momentul stabilit.

Conform art. 1242 alin. (1) din Codul civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate şi cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

În sensul norme citate, este de înțeles că, contractul de împrumut reprezintă o înțelegere (acord), conform căreia împrumutătorul se obligă să dea în proprietate împrumutatului bani sau alte bunuri fungibile, iar ultimul se obligă să restituie aceiași sumă de bani sau bunuri de același gen, calitate sau cantitate.

Din materialele dosarului rezultă că, la data de 02 august 2022, Oxana Luca a întocmit și semnat o recipisă, în care a indicat că, a împrumutat de la Mihail Tarîța suma de 70 000 lei, cu termen de întoarcere 02 august 2023 (f. d. 11).

Actele cauzei, însă, denotă faptul că, pînă în prezent Oxana Luca nu și-a onorat obligația asumată de restituire a împrumutului acordat de Mihail Tarîța, deși termenul de restituire a împrumutului indicat în recipisă a expirat.

Conform art. 1247 alin. (1) din Codul civil, împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul şi în modul stabilit în contract.

Judecătorul constată că, prin recipisa, în baza căreia reclamantul își întemeiază pretenția, pârâta, datele de identitate ale căreia sunt indicate expres, și-a manifestat voința expresă spre naşterea raportului juridic civil.

În acest context, judecătorul menționează că, consimțământul, cu referire la art. 312 din Codul civil, se reține a fi liber exprimat, manifestat prin comportamentul Oxanei Luca, care a semnat recipisa, acceptând individual oferta aplicând semnătura.

Pornind de la scopul probațiunii, ce rezidă din sarcinile procedurii civile stabilite în art. 4 din Codul de procedură civilă, în special, aprecierea probelor, determinarea circumstanțelor de fapt pe care se întemeiază pretențiile și obiecțiile părțile, reținând tipul contractului dintre Mihail Tarîța și Oxana Luca, forma recipisei, încheiată prin simplul acord de voință, efectele juridice ale recipisei scrise, principiul forței obligatorii care guvernează efectele contractelor între părți și principiul relativității efectelor contractului, judecătorul reține că, reclamantul Mihail Tarîța a făcut dovada raportului juridic civil, exact cum reclamă art. 118, 122 din Codul de procedură civilă. Or, la materialele dosarului lipsesc oricare probe în sensul art. 965 din Codul civil, care ar confirma stingerea obligației, încetarea raportului juridic și lipsa temeiului de despăgubire a creditorului.

Astfel, recipisa semnată personal, în sensul art. 992, 993, 996 din Codul civil, denotă că, manifestarea de voință la stabilirea raportului juridic, libertatea contractuală, au fost respectate, iar recipisa obligă la ceea ce a fost prevăzut în ea conform acordului.

În contextul celor expuse, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Oxana Luca în beneficiul lui Mihail Tarîța împrumutul în sumă de 70 000 de lei, iar argumentele invocate de către reprezentantul pârâtei în acest sens nu pot fi reținute, deoarece sunt neîntemeiate și declarative.

Conform art. 1248 alin. (1) din Codul civil, în cazul în care împrumutatul nu restituie în termen împrumutul, dispozițiile art.942 se aplică în modul corespunzător dacă legea sau contractul nu prevede altfel.

Conform art. 942 alin. (1) și (2) din Codul civil, în cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la dobândă de întârziere pentru suma respectivă din data imediat următoare scadenței plății pînă la data în care s-a efectuat plata, la rata prevăzută la alin.(2) ori la o altă rată prevăzută de dispozițiile legale speciale.

Rata dobânzii de întârziere este egală cu rata prevăzută la art.874 plus 5 puncte procentuale pe an, în cazul în care debitorul este un consumator, sau 9 puncte procentuale pe an, în celelalte cazuri. Cu toate acestea, dacă înainte de scadență obligația pecuniară era purtătoare de dobândă prevăzută de contract, în scopul determinării ratei dobânzii de întârziere, creditorul poate înlocui rata prevăzută la art.874 cu rata dobânzii prevăzute de contract.

Prin urmare, ținând cont de faptul că, părțile au convenit asupra termenului de restituire a împrumutului - până la data de 02 august 2023, nefiind necesară punerea debitorului în întârziere, precum și de calculul dobânzii de întârziere pentru perioada 03 august 2023 – 20 mai 2025, prezentat de către reclamant, instanța de judecată consideră necesar de a încasa de la pârâtă în beneficiul reclamantei dobânda de întârziere în sumă de 16 972,41 de lei.

În conformitate cu art. 82 din Codul de procedură civilă, cheltuielile de judecată se compun din taxa de stat, taxa de timbru şi din cheltuielile de judecare a cauzei.

În conformitate cu art. 94 alin. (1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cerere, părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului – proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului.

La depunerea cererii de chemare în judecată Mihail Tarîța a achitat taxa de stat în mărime de 3 159,14 lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei (f. d. 2, 3).

Prin urmare, ținând cont de faptul că, acțiunea inițială a fost admisă, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Oxana Luca în beneficiul lui Mihail Tarîța taxa de stat în sumă de 3 159,14 lei și taxa de timbru în sumă de 200 de lei.

În conformitate cu art. 96 alin. (1) și (1^1) din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîştig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare şi rezonabile. Cheltuielile menționate la alin. (1) se compensează părții care a avut cîştig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Judecătorul atestă că, în prezentul litigiu, reclamantul a fost reprezentat de către avocatul Pavel Tarlev, împuternicit prin mandatul nr. MA 2193019 din 08 aprilie 2025 (f. d. 4), iar pentru serviciile de asistență juridică a achitat suma de 3000 de lei, fapt confirmat prin bonul de plată nr. 75333484 din 05 ianuarie 2025 (f. d.16).

În această ordine de idei, judecătorul consideră că, reclamantul este îndreptățită să pretindă compensarea cheltuielilor de asistență juridică, iar cuantumul acestora urmează a fi examinat prin prisma rigorilor impuse de art. 96 alin. (1) din Codul de procedură civilă, luând în considerare și practica constantă a Curții Europene a Drepturilor Omului.

Judecătorul învederează că, cheltuielile de asistență juridică trebuie să fie necesare, realmente angajate și rezonabile ca mărime.

La caz, pentru a verifica caracterul echitabil al sumei compensatorii, instanța va analiza rezonabilitatea și necesitatea cheltuielilor de asistență juridică prin prisma complexității cauzei, dificultății întrebărilor juridice ridicate de speță, aportului avocatului la soluționarea cauzei, timpului și muncii depuse de avocat.

La fel, pentru determinarea cuantumului compensației acordate, instanța de judecată, pentru a face o apreciere corectă, va mai ține cont de: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; faptul în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Prin urmare, reținând dovada achitării onorariului avocatului, complexitatea cauzei, rezultatul obținut, judecătorul consideră necesar de a încasa de la Oxana Luca în beneficiul lui Mihail Tarîța cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 de lei, sumă care este reală, necesară și rezonabilă.

În conformitate cu art. 94, 238-241 și 276^4 din Codul de procedură civilă, judecătorul

hotărăște:

Se admite acțiunea depusă de către Mihail Tarîța împotriva Oxanei Luca cu privire la restituirea împrumutului și încasarea dobânzii de întârziere și a cheltuielilor de judecată.

Se încasează de la Oxana Luca (IDNP *****) în beneficiul lui Mihail Tarîța (IDNP *****) împrumutul în sumă de 70 000 (șaptezeci mii) de lei, dobânda de întârziere în sumă de 16 972,41 (șaisprezece mii nouă sute șaptezeci și doi lei 41 bani) lei, cheltuielile de asistență juridică în sumă de 3 000 (trei mii) de lei, taxa de stat în sumă de 3 159,14 (trei mii o sută cincizeci și nouă lei 14 bani) lei și taxa de timbru în sumă de 200 (două sute) de lei.

Prezenta hotărâre se execută benevol, în modul stabilit de lege, în termen de 15 zile după ce rămâne definitivă, iar după expirarea acestui termen, creditorul poate solicita executarea silită în condițiile Codului de executare.

Hotărârea este cu drept de apel la Curtea de Apel Centru, în termen de 30 zile din momentul pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Chișinău, sediul Centru.

Judecătorul Tatiana Balan